

И тъй нагатыкъ.

На всякъ първъ книгъ що ся отвара губятъ играчитъ на всякъ вторъ губи касіеринтъ.

Но тѣзи които ставатъ касіери повечето знайтъ добръ наукытъ и дѣйствително и нравственно.

Еще отъ първнийтъ пѣтъ разбирѣтъ играча «какѣвъ тютюнь піе.» Ако го видятъ, сирѣчь че упорствува да държи все едно число, иматъ му цѣрѣтъ.

На примѣръ гледатъ че единъ отъ играчитъ, при единъ по голѣмъ влогъ, обыча числото *седмъ*, иматъ прѣдъ себе си приготвени дестета тѣй що, когато ся виждатъ ужъ че не ги е буталъ никой, въ едно мигванье съсипватъ рачителя на седмѣтъ, който ядосанъ хваща да выка.

— Каква проклетія! я виждь ты! Да изгубиъ и четыриъ седмѣтъ!

Ако касіеринтъ съгледа че другъ нѣкой мѣнява броевъ или образытъ и нѣма слабостъ върѣтъ нѣкой, има единъ способъ бързопохватень (окабазчійскы), чрѣвъ който, когато прѣдусѣща че нѣкой брой или нѣкой образъ печели, изважда вмѣсто една двѣ книги и тѣй докарва работжытъ щото да съблече оногось който играе безъ да ся осѣти той.

Касіеринтъ на Пасетѣтъ тогазы само играе почтенно когато има на срещѣ си масторъ отъ еснафѣтъ. Тогазы вече оставя книгытъ на честытъ имъ.

Но касіеритъ обыкновенно бывать толкозы провѣщѣли и обучены щото отъ прѣвъ погледъ да разбиратъ каква е работата, и каквы сѣ въ комарджійскытъ си знанія, онѣзи които сѣ на срещѣ имъ.

Отъ всѣкытъ играчи касіеринтъ ся бои отъ неревновнытъ играчи. Защото за редовнытъ играчи, касіеринтъ е увѣренъ че ако го изиграйтъ днесъ утрѣ ще може да си вземе отъ тѣхъ това що му сѣ взели, а еще и отъ тѣхното. Но не редовнитъ и тѣзи които веднѣжъ идатъ